

Z kostelní věže se opět line zvuk zvonů

Nadace OKD přispěla na znovuoobnovení zvonařského potenciálu orlovského evangelického kostela

ORLOVÁ Orlovské evangelíky opět svolává na bohoslužby melodie všech tří kostelních zvonů. Po několikátýdenní opravě, kterou spolufinancovala částkou 195 tisíc korun Nadace OKD, byly zvony znovu zavěšeny ve věži orlovského evangelického kostela, aby těšily uši a srdce věřících.

„Zvony pocházejí z roku 1918 a s časem přestaly sloužit svému účelu. Přestával fungovat jejich pohon, navíc se věž v důsledku důlních vlivů vychýlila ze své osy a zvonění tak bylo riskantní i z důvodů bezpečnostních,“ vysvětlil orlovský pastor Vladislav Szkan-

ra. „V rámci oprav bylo vyměněno osazení zvonů a systém jejich pohonu a byla v nich instalována speciální srdce, díky nimž se o třetinu zmenšil jejich rozkmit. Díky těmto změnám můžeme dnes opět využívat celý jejich potenciál,“ upřesnil.

Znovuzprovoznění zvonů oslavili orlovští evangelíci v neděli 28. září na slavnosti k 90. výročí zavěšení zvonů ve věži kostela. Historie zvonů orlovského evangelického sboru začíná ale už o šedesát let dřív. Když katolický farář tehdy vydal zákaz zvonit na katolickém kostele při pohřbech evangelíků, rozhodli se luteráni vystavět vlastní zvonici. Pomoc jim prokázal baron Konrád Mattencloit, který jim dne 3. března 1857 daroval malý zvon po evangelických pánech Bludovských. Za peníze ze sbírek si pak orlovští evangelíci nechali odlít ve vídeňském Novém Městě další zvon, který přivezli do Orlové 26. listopadu 1858. Oba zvony byly zavěšeny ve zvonici na evangelické části orlovského hřbitova.

Co visí ve věži

Hmotnosti:

největší zvon .....804 kg
střední zvon .....607 kg
malý zvon.....400 kg

Výrobce: již zaniklá německá firma Weule z Bockenen

Pastor Vladimír Szkanera, biskup Slezské církve evangelické Vladislav Volný a jehnen z orlovské římskokatolické farnosti Paweł Piotr Dobija u makety největšího ze zvonů.

Nedělní slavnosti k 90. výročí zavěšení zvonů ve věži evangelického kostela v Orlové se zúčastnilo na sto lidí. Přítomen byl ředitel Dolu Karviná Pavel Hadrava.

V roce 1861 byl v Orlové oficiálně založen Farní sbor evangelické církve augsburského vyznání a sborovnicí neprodleně přistoupili k výstavbě kostela. Dokončen byl v roce 1862 a do jeho věže byly přemístěny oba zvony ze hřbitovní zvonice, k nimž o pět let později přibýly další dva, vyrobené opět ve Vídni.

Velkou ztrátu znamenala pro orlovské evangelíky I. světová

válka. V letech 1916 a 1917 jim byly zvony zabaveny rakouskými úřady a použity pro válečné účely. Po skončení války proto opět pořádali sbírky a za získané peníze si dali vyrobit tři nové zvony u německé firmy Weule z Bockenen. Jejich slavnostní posvěcení se konalo 29. září 1918.

TEXT A FOTO:
Bohuslav Krzyžanek

Oprava zahrnovala:

- nový elektropohon zvonů s dálkovým ovládním
- výměnu mechanického uchycení zvonů
- očištění stolice zvonů a jejich nátěr
- očištění zvonů, nagrafitování a vyleštění
- instalaci nových srdcí

Oprava zvonů je součástí projektu Znovuoobnovení zvonařského potenciálu kostela SCEAV, který podpořila Nadace OKD částkou 195 tisíc korun. Do konce roku bude realizována oprava schodiště ve věži a instalace věžních hodin.

Orlovský svatostánek Slezské církve evangelické.

I malé peníze mohou udělat velkou radost

Z brambor měli na „Pěčokach“ i bábovku – a byla skvělá!

ORLOVÁ „Nejvíce ze všeho mi chutnala ta buchta. Bábovka z brambor, to jsem ještě v životě nejedl! A nálada? Program, hudba, hosté z Polska – prostě bezvadné,“ pochvaloval si hornický důchodce Jaroslav Mikula z Orlové, který na orlovské Žofince odřádal třicet let, z toho pětadvacet let jako havíř v rubání. Přes artrózu, která mu ochromila nohy, může i ve svých pětáosmdesáti

sloužit jako příklad pohody a vitality. „Víte, já jsem vždycky říkal, robít se musí, ale s rozumem,“ směje se, když dává mladším kolegům radu, jak si počínat na šachtě.

Historicky první vítání podzimu s názvem „Pěčoki“, na které přispěla Nadace OKD částkou 15 tisíc korun, uspořádal ve čtvrtek 25. září Dům seniorů Pohoda v Orlové. Přizval si na ně hosty z domovů Vesna z Orlové, Jistoty z Bohumína a domů společenské pomoci (DPS) z polských Gorzyc a Rybníka, a přestože se akce musela kvůli počasí přestěhovat ze zahrady do školní jídelny u ZŠ Mládí, neměla chybu. Nepočítáme-li ovoce, servírovalo se výhradně jídlo z brambor: konkrétně plněné brambory a

bramborové placky, a pro ty, kteří mají rádi sladké, bramborové placky se švestkami („jak je má ráda moje máma“) a bramborová bábovka podle receptu tety Ediny, se kterým se vytasila ředitelka Pohody Naďa Kubalová.

O duchovní stravu se postaral soubor havířovské organizace svazu žen Havířovské babky, děti z mateřské školy Radost a v neposlední řadě hudební duo Klasik, které servírovalo seniorům osvědčené melodie „pro starší a pokročilé“. Program se líbil stejně „naším“, jako i hostům z Polska. „Je to super, v Orlové jsem podruhé a rád přijedu zas,“ notoval si do taktu osmapadesátiletý Zdzisław Wojaczek, bývalý horník z dolu Jankowice v oblasti Rybníka. Spokojenost neskrývaly ani ředitelka rybnického DPS Danuta Wimmer a její kolegyně z Gorzyc Maria Janeta. „Zájezd do Česka je pro naše občany vždy velkou událostí, navíc mají rádi český folklor a zejména dechovku. Nemyslete si, Eva a Vašek jsou oblíbení neje-

S folklorním programem se představily Havířovské babky.

nom u vás, ale také u našich seniorů,“ shodovaly se obě Polky.

„Víte, existuje takový citát: Mládí žije z nadějí, stáří ze vzpomínek. A my tu dnes chceme především vzpomínat,“ vysvětluje účel akce autorka projektu a terapeutka DS Pohoda Hana Třasková. „V našem domově žije jedna třicet občanů, vesměs žen z hornických rodin, které vyrůstaly v domcích v hornických koloniích. Pěčoky, tedy brambory pečené v popelu na ohništi, to je jejich mládí.

Jsme moc vděční Nadaci OKD, že nám umožnila tuto akci uspořádat. Někomu se příspěvek patnáct tisíc na akci pro více než sto lidí může zdát málo. Ale my si uděláme všechno sami, potřebujeme jenom pokrýt nutné náklady, na které by naši občané neměli.“

„A to nám vybylo ještě na zahrádní lavičku,“ usmívá se ředitelka Kubalová. „Mělo se na ní sedět u ohně. Nevadí, bude sloužit, až se vyčáší.“

TEXT A FOTO:
Bohuslav Krzyžanek

K dobré náladě přispěly i zábavné soutěže, které připravila autorka projektu Hana Třasková.